

Lovforslag nr. L 66. Fremsat den 23. oktober 1991 af boligministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v.

(Udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb inden for vand-, energiforsyning samt transport og telekommunikation i De Europæiske Fællesskaber)¹⁾

§ 1

I lov nr. 366 af 8. juni 1990 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v. foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og indkøb m.v.«

2. I § 1 og § 2, stk. 1 udgår »eller koncessionerede virksomheder m.v.« og i stedet indsættes: », koncessionerede virksomheder og virksomheder, som på grund af særlig offentlig tilladelse driver virksomhed inden for vand- og ener-

giforsyning samt transport og offentlig telekommunikation.«

3. I § 2, stk. 1 ændres »finansministeren« til: »industriministeren«.

4. § 2, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af andre EF-retsakter, der indeholder særlige regler om standardisering ved offentlige indkøb af informationsteknologi.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 90/531, EF-Tidende 1990 L 297 s. 27.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre Rådets direktiv 90/531/EØF om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (Forsyningsvirksomhedsdirektivet).

De ovenfor nævnte områder (sektorer) har ikke hidtil været omfattet af lov nr. 366 af 8. juni 1990 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb.

Med lovforslaget ændres loven, således at boligministeren og industriministerens inden for deres respektive områder bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der gennemfører direktivet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at medlemsstaterne inden den d. 1. juli 1992 skal have vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Forsyningsvirksomhedsdirektivet har til formål, som led i gennemførelsen af det indre marked at øge konkurrencen mellem leverandører og bygge- og anlægsvirksomheder, som leverer varer og udfører arbejde for forsyningsvirksomhederne. Efter EF-Kommissionens opfattelse har der specielt inden for disse områder ikke hersket fri konkurrence inden for EF. Markedet er i vidt omfang lukket, fordi medlemsstaternes virksomheder indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder til leverandører og entreprenører.

3. Direktivet gælder for offentlige myndigheder, hvilket i Danmark betyder statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder. Endvidere gælder det for offentlige virksomheder og - i modsætning til bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet - tillige for private virksomheder, som er tildelt en koncession eller anden eneret af en offentlig myndighed. Som eksempler på offentlige virksomheder kan nævnes DONG, KOMGAS, kommunale varmegværker og fælleskommunale elektricitetsværker. Som eksempler på private virksomheder kan nævnes

private vandværker, busvognmænd og selskaber med koncession til efterforskning og udvinding af olie og gas på bestemte geografiske områder.

Direktivet omfatter som nævnt vand-, energi-, transport- og telekommunikationssektoren. Det bør i denne forbindelse fremhæves, at det ikke er forsyningerne som sådanne, der skal udbydes efter direktivet, men forsyningsvirksomhedernes bygge- og anlægsarbejder og indkøb.

Det skal endvidere understreges, at det for alle sektorer gælder, at direktivet ikke finder anvendelse på kontrakter, som indgås med et andet formål end udøvelsen af egentlig forsyningsvirksomhed eller indgås med henblik på videresalg til private eller det offentlige i fri konkurrence.

4. Tærskelværdien for hvornår et bygge- og anlægsarbejde skal udbydes er 5 mill. ECU svarende til tærskelværdien i bygge- og anlægsdirektivet. For indkøb er tærskelværdien 600.000 ECU inden for telekommunikationssektoren, medens den er 400.000 ECU inden for de øvrige sektorer.

Direktivet indeholder de udbudsformer, der kendes fra bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet, d.v.s. offentligt udbud, begrænset udbud og udbud efter forhandling med eller uden forudgående offentliggørelse. Der er valgfrihed mellem udbudsformerne, bortset fra udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse, som kun kan anvendes i ganske særlige begrænsede undtagelsestilfælde.

Kriterier for valg af tilbudsgivere følger ligeledes bygge- og anlægsdirektivets og indkøbsdirektivets regler.

5. I lighed med bygge- og anlægsdirektivet er der i forsyningsvirksomhedsdirektivet indsat en bestemmelse om arbejdsvilkår. Ifølge denne bestemmelse kan ordregiveren oplyse eller af en medlemsstat forpligtes til at oplyse i udbudsmaterialet, hos hvilken myndighed eller hvilke myndigheder de bydende kan få oplysninger om, hvilke forpligtelser der gælder for de pågældende arbejder i henhold til bestem-

melserne om beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforholdene i øvrigt på det sted hvor arbejdet skal udføres.

Når disse oplysninger er afgivet skal de bydende bekræfte, at de ved afgivelsen af deres tilbud har taget hensyn til disse forpligtelser.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet skønnes at medføre en vis besparelse for det offentlige i kraft af en øget konkurrence mellem leverandører samt bygge- og anlægsvirksomheder. Størrelsen heraf kan dog vanskeligt kvantificeres.

Direktivet vil medføre en administrativ merbelastning i de udbydende forsyningsvirksomheder.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2

Som omtalt i de almindelige bemærkninger udvider lovforslaget bemyndigelserne i lov nr. 366 af 8. juni 1990, således at boligministeren og industriministerens kan udstede de nødvendige bekendtgørelser om gennemførelse af Forsyningsvirksomhedsdirektivet.

Bemyndigelserne omfatter såvel det nu foreliggende direktiv om udbud for forsyningsvirksomheder som fremtidige ændringer heri og nye direktiver på dette område, herunder en kommende ændring af direktivet, således at udbud af tjenesteydelser også bliver omfattet.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvens af, at der i henhold til kongelig resolution af 25. oktober 1990 er truffet beslutning om, at det fra 15. november 1990 er industriministerens og ikke finansministerens, som kan fastsætte regler om indgåelse af aftaler om offentlige indkøb.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at i henhold til ovennævnte kongelige resolution af 25. oktober 1990 henhører fastsættelsen af særlige regler om standardisering af informationsteknologi ved offentlige indkøb fortsat under finansministerens.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget, mens ændringsforslagene
er indsat med almindelig skrift*

§ 1

I lov nr. 366 af 8. juni 1990 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v. foretages følgende ændringer:

1. Titlen til loven affattes således:

»Lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og indkøb m.v.«

Den gældende lovs titel er lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v.

2. I § 1 og § 2, stk. 1 udgår »eller koncessionerede virksomheder m.v.« og i stedet indsættes:

», koncessionerede virksomheder og virksomheder, som på grund af særlig offentlig tilslutning driver virksomhed inden for vand- og energiforsyning samt transport og offentlig telekommunikation.«

§ 1. Boligministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelsen af EF-direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter

med offentlige myndigheder eller koncessionerede virksomheder m.v.

§ 2. Finansministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelsen af EF-direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af aftaler om indkøb med offentlige myndigheder eller koncessionerede virksomheder m.v.

3. I § 2, stk. 1, ændres »finansministeren« til: »industriministeren«.

§ 2. Finansministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelsen af EF-direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af aftaler om indkøb med offentlige myndigheder eller koncessionerede virksomheder m.v.

4. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af andre EF-retsakter, der indeholder særlige regler om standardisering ved offentlige indkøb af informationsteknologi.«

Stk. 2. Finansministeren kan endvidere fastsætte regler med henblik på gennemførelse af andre EF-retsakter, der vedrører offentlige indkøb.

Bilag 2

Folketingsforhandlinger vedrørende lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v.

Folketingsåret 1989-1990, 2. samling.

Sp. 4628, 4877, 10580, 11152

Loven stadfæstet 8. juni 1990 (Lovtidende nr. 61)